

יום ה', ח' בתשרי תשס"ה (23 בספטמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

בסיום, המוקד על חיוזק הקשר עם הקדושה משולשת: תורת ישראל, עם ישראל וארץ-ישראל:

הפרס היה 25 מיליון ₪! יום ההגרלה בא וקרב, וכולם היו קונים כרטיסים כדי אולי, אולי ... לזכות בפרס הגדול. באותם הימים, עבד אצלי יהודה, תלמיד באחד מבתי-הספר התיכונים בעיר. הוא עשה פרוייקט במסגרת לימודי הכימיה שלו. יום אחד, פניתי אליו עם שאלה: "יהודה, אתה משתתף בהגרלה?" "כן", השיב. "קנית כרטיס?" "כבר קניתי כמה כרטיסים!" "בוא נגיד", שאלתי, "שה' יתברך יאיר אליך פניו ותהיה אתה זה שזוכה בפרס המיוחל." "הלואי!", הוא ענה לי.

"כן", אמרתי, "ומה תעשה?" "תשמע", הוא אומר לי, "אינני בקי גדול בדברים כאלה. מאד סביר שהייתי מכניס את הכסף לבנק עד שאספיק לברר איך ואיפה כדאי להשקיע אותו." "יהודה", אמרתי, "תן לי לשאול אותך עוד פעם. נגיד שבזכות החסד שהנך גומל עם הסובבים אותך, ה' נותן לך שכרך ועכשיו, ואתה זוכה בפרס. מה תעשה?" "האם לא עניתי לך? הרי אמרתי כי הייתי מפקיד אותו קודם-כל בבנק. אח"כ נראה מה עושים הלאה." כך הוא ענה לי.

"יהודה", אמרתי לו, "כנראה אינני מבהיר טוב מספיק את כוונתי. שאלתי נובעת מתוך הנחה כי הקב"ה רוצה להטיב עמך, ומזכה אותך עם עושר פתאומי של 25 מיליון שקל! מה תעשה כאשר מבשרים לך שזה אתה שזכית בכל הסכום הזה?" יהודה נשאר נבוך. הוא חשב שכבר ענה על שאלתי כמה וכמה פעמים. כאשר הבחנתי במבוכתו, פתחתי: "יהודה, הרשה לי להסביר את עצמי. הנך יודע כי כסף, כמו כל דבר שה' ברא בעולמו, הוא דבר שאפשר להפיק ממנו תועלת או, חלילה, לגרום איתו נזק. או ברכה, או קללה. תשובתך מצביעה על כך שבעיניך, לזכות בפרס הזה הוא רק דבר טוב. ולכן היית מפקיד את הכסף. אבל, האם לא עלה על דעתך שאולי מוטב ... **לא** לקחת את הכסף? הרי יש בעולם הזה הרבה גורמים שישמחו מאד להפריד בינך ובין כספך. ואני לא מתכוון לגנבים חלילה. אלא, כדוגמא, הרבה אירגונים שיפנו אליך לעזור להם לתת לנזקקים בחברה שלנו. אם היו רק כאלה, הייתי גם אני מברך אותך על החלטתך לקחת את הכסף. אבל יש כל מיני אחרים... . לך ברור שהדבר הראשון שעושים זה לקבל, לקחת. אחר-כך, אפשר לבדוק ולהחליט מה לעשות. וכל זה בדבר זמני, כסף הוא לא נכס נצחי. אך יש לעם שלנו נכסים נצחיים. **העם עצמו** הוא נצחי: נצח ישראל לא ישקר. **תורת ישראל** היא ירושה נצחית. ו...**ארץ-ישראל**, לא כל שכן? נכון אמרת. קודם-כל מקבלים. שומרים עליו. ועם הזמן, מבררים מה התועלת שנוכל להפיק ממנו. ומה עלינו לעשות כדי שתועלת זו תתמש. וכמו הכסף, אין מוותרים לעולם על נכסים הנצחיים הללו."

אנחנו נכנסים עכשיו ל"הילוך גבוה" לקראת בא יום הכיפורים, שיא הימים הנוראים. אין לבקש סליחה מהקב"ה מבלי לבקש אותה מהמשפחה ומהחברים. אם כן, עלינו לבקש סליחה ומחילה מכל אחד מכם אם אמרנו דברים במשך הזמן שכאבו לכם או חלילה אף פגעו בכם. האחריות בחיבור ה'דף' היא כבדה, ואנו שואפים למצוא ולנסח את דברינו בדרך שתפיק תועלת ולא, חלילה, להזיק. עמכם הסליחה, וברכותינו לכולכם ולכלל ישראל **לגמר חתימה טובה!**

"אריה שאג, מי לא יירא..." [עמוס ג' 8]

אריה – ראשי תיבות: **א**לול, **ר**אש השנה, **י**ום הכיפורים

יום נעים, שבת שלום וגמר חתימה טובה!

כניסת השבת ויום הכיפורים (ב"ש): 17¹⁴

צאת השבת ויום הכיפורים (ב"ש): 18⁰⁷

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.